

Поводом текста [Миљенка Дерете "Вучинићев галиматијас или замена теза"](#)

Свака полемика једино има смисла ако знамо шта је њен стварни повод и о чему водимо полемику. Код нас она врло често склизне на лични, али и на политикантски терен.

Моје реаговање на текстове у којима се на најгрубљи и најприземнији начин напада Добрица Ћосић само зато што је изнео своје виђење стања у нашој земљи, имало је за циљ да постави једноставно питање – да ли и овај наш знаменити писац има право на слободу говора а да при томе не буде изложен најгрубљој идеолошкој и политичкој харанги? О томе се овде ради. О заштити достојанства и личног интегритета, у овом случају, писца Добрице Ћосића.

Проблем је у томе што Миљенко Дерета под изговором да је настојао да прикаже обе стране у овом дијалогу (у ком Добрица Ћосић није ни учествовао) у ствари жели себе да представи као идеолошког заступника (и даље као активиста невладиног сектора) нове, младе и освешћене Србије. При томе се он и даље не осврће на најгрубље и највулгарније дисвалификаторске нападе којима је већ дуго изложен Добрица Ћосић.

Миљенко Дерета као добровољни сведок

Пише: Маринко М. Вучинић
понедељак, 14 јануар 2013 16:44

